

L'Esquellot

PUBLICACIO HUMORISTICA

Surt el primer i tercer diumenge de cada mes

Preu: 20 cèntims

Granollers, 7 Maig 1933

Redacció i Administració: Rec d'en Puig

Trimestre, 1 pta.

Sant Miquel de la F. A. I. ens parla clar

En la darrera vaga que no va celebrar-se, tothom, amb marcada mala fe, ens informà que els militants de la F. A. I. es reunien a càn Carrencà. Podem assegurar que no hi han anat ni pensen anar-hi tampoc, perquè disfruten d'una vall a propòsit on poden prendre acords i enrabiades davant del sant que els presideix.

Els anarco-sindicalistes es reuneixen a Sant Miquel de la Fai; i perquè no en dubtin, vaig a transcriure tot quant em contà el Sant Miquel, un dia que vaig trobar-lo de bona lluna i que feia descans dominical.

—No dubto que li agradarà conèixer, — comença dient sant Miquel, — com vaig passar-me a sant. El meu cas és únic a Espanya i fins goso dir que a tot el món. Cansat de donar lombs per totes les ciutats on freqüentment es celebren lluides vagues, i vençut per les amables carícies mastegòriques dels guardes d'assalt, vaig decidir recloure'm en aquests apacibles paratges i posar una botigueta de sant, en aquesta cova que és un vertader palau de la natura.

He tingut molta sort, puix que amb tants de segles que hi visc no ha vingut cap més sant a fer-me la competència. Una vegada un sant Gabriel de la U. G. T. pensava posar la botigueta en les coves d'aci al davant, però era un miserable sant que no hauria pogut pagar un lloguer tan crescut.

Cada dia tinc més clientela; no us podeu figurar la corrua d'afiliats a la C. N. T. que vénen descalços d'arreu d'Ibèria a complir prometençes i a demanar-me de genolls que els enviï una vaga cada setmana. Com és natural, no puc complaure a tothom, puix heu de saber que les vagues no me les fabrico jo. Cada dia en rebo menys de l'estranger perquè se les necessiten per a ells i em sembla que aviat Espanya es quedarà sense ni una, ja que, tenint en compte que sóc l'únic sant de la F. A. I., no sé on podran dirigir-se en demanda d'aquest preciós producte tan necessari als obrers.

Jo ho sentiria molt, tan pel negoci, — que ben mirat és primer que tot, — com pel poppoble.

El dia, però, que no pugui servir-los més vagues, començaré a vendre alguna revolucioneta, que precisament ara n'he rebut unes de molt barates. Puc oferir-les a tres pessetes la lliura i garanteixo que són de les bones; no com aquestes altres que s'han venut d'amagat i que a l'hora d'usar-les fan figa.

Si veiés que el negoci no marxa com cal, no tindria inconvenient, — per més sant Miquel de la F. A. I. que sóc, — de vendre gorres a "quadros", i corbates a pesseta, ja que als de la F. A. I. els és tan necessària una revolucioneta com una gorra a "quadros". Quasi gosaria dir que sense aquestes gorres especials, no existiria la seva organització, avui tan admirada de tothom.

Aquest estiu faré un mes de vacances i m'agradaria poder passar-lo a Sant Feliu de Codines, al qui procuraria convèncer perquè es canviï el nom i les idees. Sant Feliu de la C. N. T., li escuria més i així jo tindria un representant.

De retorn de les vacances m'aturaré a Granollers i vostè mateix pot avisar al Sindicat perquè aquest any, per la Festa Major, aixequin un envelat a honor meu, en el parc de l'estació i que em cerquin una santa per a ballar la dansa d'obriers sense feina, i així els polítics d'En Alexandre F. Torras Lerroux s'estalviaran de fer-lo ells.

En aquest moment Sant Miquel de la F. A. I. s'aixeca, m'ofereix la mà i acaba:

—Ja he parlat prou: deix'm en pau que tinc de fer descans dominical i quasi no em restarà temps.

Suposo que vostè haurà constatat que encara que en el meu establiment solament s'hi venen vagues i coses així, jo per això no sóc cap vagarro.

Sant Miquel de la F. A. I. i el nostre redactor El Pastoret Dafnis «manu-manu»

Per la transcripció,
EL PASTORET DAFNIS

NOUVEAUX

Compreu a

l'industrialisme

Mazzè

SASTRERIA

Granollers

P. REPUBLICA núm. 5

STUDI L'ESQUELLOT

JOIERIA

ÓPTICA

REPÚBLICA

RODORÉDA

STUDI L'ESQUELLOT

24 del PEIXET

El dia primer de maig va celebrar-se en nostra ciutat la festa del treball amb extraordinària desanimació. Creiem que fou degut a que aquest any ha donat la casualitat de que el primer de maig s'ha escaigut en el dia 1 del mes. Esperem que l'any que ve i amb l'Estatut ja en marxa, això no tornarà a succeir, i la festa del treball rependrà les activitats d'altres temps.

L'ESQUELLOT l'entem amb **Ollis GAMBÚS.**

Avui es celebra la Festa de la Mare, a la qual L'ESQUELLOT, com a bon fill s'hi adhereix amb tota l'ànima de la seva vaca suïssa.

Però, tot i reconèixer el mèrit de les mares per posar els fills al món, ja que moltes vegades, pobretes!, han de posar-hi el coll, desitjaríem que algú organitzés la Diada de la Llevadora, que també fan la seva feineteta, també...

Sort, sort, que hi han **Ollis GAMBÚS!**

Parodiant la Festa del Llibre sabem que aviat es celebrarà la Festa del «Sin Trabajo», que permetrà poder adquirir, amb un 10 per 100 de descompte, un «Sin Trabajo» nou de trinca per posar damunt de la calaixera o bé perquè els nens hi juguin quan surtin de col·legi. Creiem que serà un èxit.

Amb vertadera satisfacció esmentem els noms de Joaquim Sagalés, president del Casino de Granollers; Josep Riera Bach, president del Centre Gremial; Màrius Masó, president de La Unió Liberal; Marian Serra, president del Centre Catòlic; Ignasi Mendo, president del Centre Radical; Ramon Gulart, president de L'Alhambra; Alfred Canal, president de Medicina; Francesc Bofill, president del Futbol, que gentilmente s'anaren a oferir per a conduir els autobusos, cas de que els conductors i cobradors es declarassin en vaga.

Sortosament per la població, no passà d'un oferiment.

Som peixos que ens portem l'oli... **Ollis GAMBÚS!**

Per a avui, a les quatre de la tarda, la banda d'«urbans» d'aquesta ciutat donarà a la plaça d'En Guimerà, davant per davant del monument, un sensacional concert de «pito» baix l'experta batuta del seu cap senyor Lope.

Actuarà de solista l'«urbano» senyor Guinart.

Els **Ollis GAMBÚS** alegren la vida.

Els senyors Quico Tardà i en Romañó, que desgraciadament tenen cada un d'ells una cama defectuosa, volen posar una fàbrica de gel i en Peret, que també en té una més curta que l'altra, s'encarregarà de la venda. Hom diu que aquesta fàbrica es posa única i exclusivament per fer la guitzeta al Peixeter coix.

Ah! Ens descuidavem de dir que l'euga que ha de tirar del carro també té una cama malalta.

S'han vist molt concorreguts els «Pessebres» que s'exposen al convent de les Germanes Carmelites, a l'Hospital i Asil, a Can Guidons i a Can Cordes. A ca l'Estaper aquest any no n'han fet. L'ESQUELLOT també en volia fer un, però no disposa d'altres figures que la vaca, la qual posa a disposició dels seus llegidors.

Que a Girona s'hagi començat a publicar un periòdic humorístic titulat «L'Espinguet», ens omple de satisfacció.

Però que en el primer número ens copiïn coses de L'ESQUELLOT, ens demostra que som uns trumfos i que el dia que nosaltres morim ells també la dinyaran. Fet i fet és un consol.

Ha causat sensació i és molt comentat el fet de que aquest any i per designis incògnits de la Providència, les festes de Nadal s'escaiguin en el més de maig. El president de la Lliga diu que això no havia passat mai i que és degut a que el Divendres Sant es féu la commemoració del segon aniversari de la República, que mai tampoc no s'havia fet, ni durant els anys de la Monarquia.

Darrera la porta hi ha un fus,
s'ha acabat i... **Ollis GAMBÚS.**

El nostre confrare «La Gralla» inicia una nova secció titulada «Consultori Gramatical», en la qual resoldran els dubtes que en aquesta matèria es presentin als seus llegidors. Nosaltres, com que també tenim llegidors, iniciarem des del pròxim número una secció titulada «Consultori Gramatical», des de la qual recomanarem als nostres llegidors les faltes ortogràfiques més simpàtiques i més difícils de resoldre. Estem segurs que per escriure malament el català no ens quedarem pas endarrera. Així, doncs, animin-se i consultin's, que per contestar ximpleries som els amos.

El primer de maig foren vistos per la carretera cinc individus que, fetes les averiguacions pertinents, es descobrí que no havien anat a passar el dia a Santa Cristina ni s'hi havien descuidat les mitges, com féu una bella i distingida senyoreta de la nostra ciutat.

Foren molt felicitats.

Assumptes d'Hisenda
Carrer Sant Roc, 10-1.er

Agència Administrativa
F. SALA I TORRAS

Contribucions : Cèdules
Carrer Sant Roc, 10, 1.er

Agència Administrativa
F. SALA I TORRAS

B A N

En Esteve Camillo i Mustarós, alcalde de la ciutat de Granollers.

F. A. I. a saber:

Que vist l'intrusisme hagut en l'acreditat gremi d'obers sense feina, el Govern de la Generalitat de Catalunya ha disposat la confecció d'un cens d'obers en atur forçós perquè no pugui morir-se de gana qui no tingui el corresponent títol d'obrer parat. Les inscripcions es faran a les oficines municipals o bé en qualsevol de les seves sucursals, a saber: la Presó, el Cafè Comercial i la cloaca, fins el 8 de maig, de 9 a 11 de la matinada, tots els dies festius.

Podran optar al títol d'obrer parat, tots els obrers parats, encara que no treballin, havent d'acreditar documentalment les corresponents dades, que són:

I **Personals.** — Cèdula, presentació de documents acreditatius d'haver nascut. Llicència militar, acta de defunció, i col·lecció de cromos de la guerra russo-japonesa, que està gairebé exhaurida.

IV **Del treball.** — Certificat o bé Gir Postal del patró o dels patrons per als quas s'hagi treballat, i, a ésser possible, certificat de tots els patrons pels que no s'hagi treballat mai.

III **De la residència.** — Document acreditatiu de que resideix a la localitat des d'abans del primer de gener de 1931 i que encara no s'ha mort de fam. Ha d'anar reintegrat amb pòlça de 75 pessetes 40 cèntims.

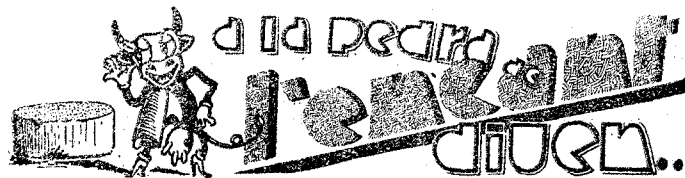
VIII **Trenta fotografies.** — Sense que sigui necessari semblar-se a la Greta Garbo i a la Joan Crawford, de les quals 12 hauran d'ésser de perfil, 9 d'espatlles, 24 ajegut en posició d'obrer sense feina, 4 «bustos» de cos sencer i els altres 2 seran «bustos» dels genolls fins a la planta dels peus.

Adicionals. — Seran preferits per a optar al títol, els guardaboscós i els enginyers de camins que abonin 1,500 pessetes per drets d'examen. Amb els admesos es formarà l'escalafó del Cos nacional d'obers parats que dormiran sota els ponts i assaltaran de tant en tant la botiga del senyor Gual.

Ço que es publica per a coneixement de tots els qui els pugui interessar, advertint que l'obrer que la dinyi sense el títol, se li retirarà el dret al lliure exercici de la seva professió, sense que hi hagi lloc a posteriors reclamacions, ja que passat el dia 8 de maig seran trameses a la Generalitat de Catalunya les fulles del Cens i no serà possible admetre noves inscripcions.

Granollers, 28 d'abril de 1933.

L'Alcalde, E. CAMILLO

... Que al Majestic fan els anuncis de la pantalla en castellà.

... Que al públic li agradaria més que fossin en català

... Que a en Grané li agraden els pets de monja.

... Que té molt mal gust.

... Que en aquestes festes de Nadal al Centre Catòlic donaran les tradicionals representacions de «Els Pastorets».

... Que actuarà de «Luzbel» En Vicents Boix.

... Que a l'E. R. de C. encara no posen la bandera catalana.

... Que ja la posaran un dia o altre.

... Que nosaltres no ens cansarem de parlar-ne.

... Que en Marius Massó ha de representar el «Manelic» de «Terra Baixa».

... Que faran entrada gratuïta.

... Que ni així hi anirà ningú.

... Que a L'Alhambra han pintat un decorat que n'hi ha per llepar-s'hi els dits.

... Que sembla l'arc de Sant Martí.

... Que una important camiseria d'aquesta ciutat està enfeïnada en la confecció de «camises blaves».

... Que són pels feixistes de casa nostra.

... Que volien fer una marxa i han optat per la de Càdiç.

... Que l'Ajuntament subvenciona amb 200 pessetes el Butlletí de l'Agrupació Excursionista.

... Que a L'ESQUELLOT no n'hi donen ni cinc.

... Que n'estem més que satisfets.

... Que amb motiu de la vaga del transport, en Vidal no pot dibuixar perquè se li ha acabat el carbó.

... Que l'Anita Vila de Can Pellicer i la Rosita Cladellas de Can Ruixó fan «estralls» per la carretera.

... Que no és esirany perquè totes són molt bufones.

... Que les germanes Sellés es casen per partida doble.

... Que els desitgem moltes felicitats.

... Que l'Antònia Pons diu que L'ESQUELLOT és molt poca-solta.

... Que hi estem d'acord.

... Que els del Tennis ja acaben el campionat.

... Que ja deuen tenir cabells blancs.

... Que la Joventut Alhambrina s'ha dissolt.

... Que és la millor obra que han fet fins avui.

El vestidismo en la edad de piedra

Aquel señor que presumía tanto de que nadie iba tan bien desnudo como él estaba escandalizado de ver como cundía la inmoralidad. Ya hacía tiempo que era moda taparse con hojas de parra, y hasta había mujeres tan indecentes que iban provocativamente cubiertas con pieles de leopardo. El no se taparía nunca ni consentiría que su señora o sus hijos ocultaran nada, comprometiendo su dignidad de persona formal. A ver si le iba a pasar como al señor de la caverna de enfrente que todo el mundo le criticaba por que las mujeres de su familia salían a la calle medio vestidas. ¡Qué vergüenza!

Cuando más se indignó, fué cuando se enteró de que había comenzado a actuar una peña de vestidistas. ¡Sólo faltaba eso! Naturalmente que los días de trabajo nadie se atrevía a ir vestido, pero los domingos se iban a un lugar apartado y después de vestirse por completo, pasaban el día entero haciendo gimnasia sueca y tomando baños de sol. Pero nunca se divirtieron tanto como cuando aquel niño de cuatro años murió de una pulmonía por haber tenido puesto todo el día un chaleco a rayas.

Hubo un vestidista que tuvo el atrevimiento de volver a las cavernas vestido de frac. Las chicas jóvenes se tapaban la cara, pero miraban por entre los dedos porque un hombre vestido no era cosa que podía verse todos los días. Ver mujeres vestidas era más fácil; casi lo iban las tanguistas de los «cabarets», y entrar en un cabaret no costaba nada más que tres «pedro-niqueles», es decir, tres monedas como «La piedra de l'encant», que hasta tiene su agujero y todo.

El más culpable fué aquel antepasado de Balet que se puso a hacer tela para camisas sin que nadie se la encargara, y que inventó el vestidismo para dar salida a sus géneros.

Aquella fué la más triste página de la historia de la humanidad.

Y aún hay quien critica a los desnudistas, cuando ellos son los que han dado el primer paso para que las personas decentes no tengamos que ir por la calle con la cabeza baja.

VERONAL

Les Modistetes

Dedicat a les formoses modistetes granollerines

Música de "Niña hechicera"

Eletra d'en Màrius

*Les modistetes,
les nenes més maques,
mentre fan embastes
sols pensen en el xicot;
passen l'agulla
per baix i per dalt
i sens dar-s'en compte
s'els hi cus el davantal. Si.*

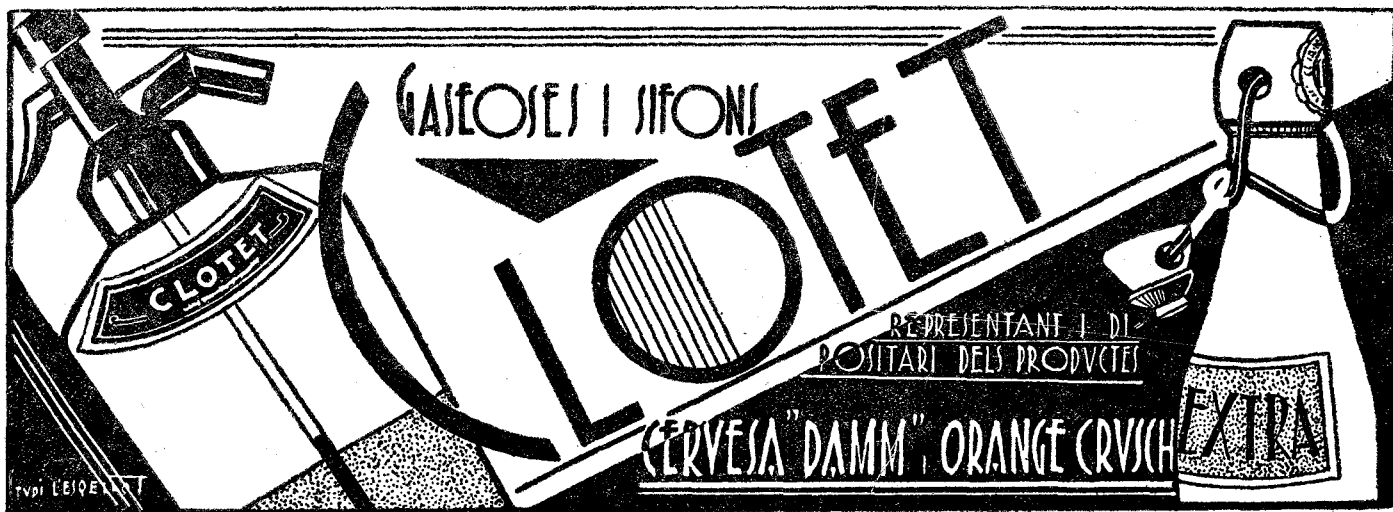
*No, no. No les hem de bescantar.
No, no, no, no...*

*Ets hem de di a tot que si. Si, si.
Elles porten l'alegria;
ens treuen penes, i a tots ens voten
fins a morir.*

*Modisteta, modisteta
tingues fe en el meu carinyo, per favor,
que per tú el meu cor em peta
i és més dolç el meu amor.*

MÀRIUS

**Any nou, bona nova.
Ai, no!... Bona nova!!**

A Granollers obté un gran éxit la vaga dels transports i la del port sense trans

El perquè de la vaga.—Feia molt de temps que a Granollers no s'havia celebrat una vaga amb un éxit tan extraordinari com el que va celebrar-se el mes passat. El dia 17, el Comitè de Vagances Estivals féu circular ordres perquè l'endemà l'atur fos absolut en el ram del transport i en el del port.

Els altres rams no ple-garen, perquè ja fan vaga el diumenge de Rams i no és qüestió d'estar sempre de xir-nola. Ningú sap el per-què de la vaga; en can- vi tothom coneix el «par- què» de l'estació que pobret, no hi té res a veure.

Les autoritats prenen mides.

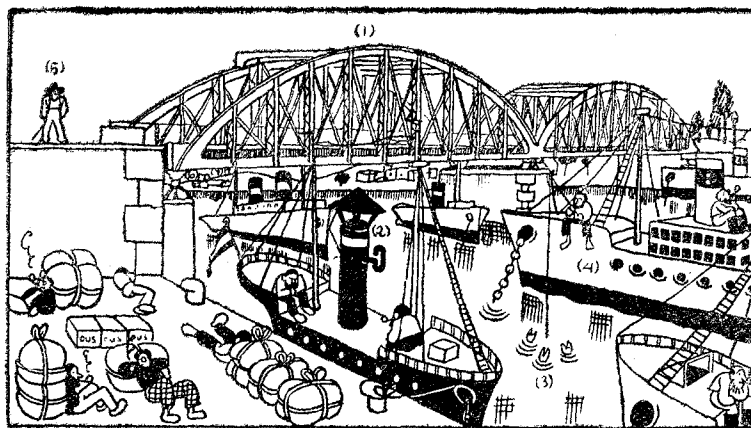
—Quan les autoritats s'en enteraren, començaren tot seguit a pendre mides. Dissortadament va veure-ho l'A- gutzil del Jutjat, que els intimà a deixar les mides d'on les havien pres o bé els engarjolava per *apropiarse de lo ajeno*. Davant l'anterior invitació, no quedà altre remei a les nos- tres autoritats, que tornar les mides al seu lloc. Fort! Massa poc!

L'atur, que començà de soldat, ascendeix i arriba a general.—Granollers presenta l'aspecte d'una població on hi hagi vaga de transports. No pot fer-hi més, és una pena, però és així. Avui, 18, tal com a Barce- lona, ací a Granollers no han circulat carros, ni autos, ni taxis, ni autobusos, ni tramvies. Ha arribat una companyia de guàrdies d'assalt i una secció d'escamots per conduir tramvies, però la vaga és tan reconsagrada que no els han pogut trobar per conduir-los. Quan, després de molt cercar- los, s'els ha dit que no n'hi havia, volien estomacar a tot- hom. En Xirau els en regalà de petits i es distregueren portant-los lligats amb un cordill i conduint-los carretera amunt i carretera avall. Eren més bufons!

La vaga en el port.—A Barcelona la vaga dels transports anava íntimament lligada amb la del port i com que ací a Granollers no en tenim, fou necessari, per

quedar bé amb la capital, llogar-ne un a correuita. Sa- bem que costà moltes pessetes trobar un port en bones condicions que fins tingués vaixells i mariners que fume- ssin en pipa. Com en Gurri, que si no és mariner, en canvi sabem que és corresponsal d'«El Matí».

Cap al tard arribà un vaixell, que no sabia que acabada la vaga teniem de tornar el port perquè altres po- blacions podien neces- ssitar-lo i volia atracar ací a Granollers. Les au- toritats li varen privar dient-li que si volia atracar, anés a ferho a Barcelona, que ací som vaguistes, però hon- rats. Què s'han cregut!

Gràfic del port.

Així que s'acabà la va- ga vingueren uns homes de la fàbrica constructora i ràpi- dament embalaren el port i se l'endugueren. Per això la majoria dels granollerins no el pogueren veure. Nosaltres, però, publiquem una foto amb una vista del port en el moment que hi havia més vaga. Com que la va fer en Guàrdia, quedà una mica desfocada; per tant, anem a ex- plicar el què representa: 1. Pont damunt del Congost. 2. Xemeneia del vaixell. 3. Estudiants. Ai, nol... Peixos. 4. Vaixell en repòs. 5. En Leonet Miralles presenciant la vaga. 6. Hospital i Asil. 7. Torre de Pinós. 8. Les senyorettes Pedrals veient el desenrotllament de la vaga.

Colofó.—Tan sols per dir que desitgem que aviat hi hagi vaga de minaires a Barcelona, per veure si l'Ajun- tament, com ara ha fet amb el port, també lloga una mina i aviat podem disfrutar d'una vaga de minaires a Granollers, que bona falta ens fa.

VIOLETA

**Pel maig, cada ovella a son corral
Per Nadal, faves a fer**

BANCO VITALICIO DE ESPAÑA
ASSEGURANCES DE VIDA, DOTS
RENDES VITALÍCIES

Delegat en aquest Partit: Don M. Anglés Vilella : Granollers
Plaça d'Angel Guimerà, 6

Projecte d'un nou monument a Granollers?

On? Quan? Com? Qui? Ningú n'ha parlat, ningú n'ha dit res, però nosaltres, que ens donem per ben enterats, podem avançar el lloc on serà emplaçat i dipositat el nou monument.

Ja de temps que vèiem els preparatius, però la temença d'incórrer en una falsa suposició, —que ens en guardarem prou— ens havia fet emmudir. Ara, però, comptàvem nerviosament les hores i els minuts que faltaven per a la sortida d'aquest número que porta la nova transcendental. En un principi ens resistíem a creure-ho, però esbufegant, amarat de suor, un bon amic (perquè encara ens en queden) ens vingué a visitar, i ens portà la gran nova: «A Granollers es fa un altre monument». Ens el quedàrem mirant, tot comptant-li les gotes de suor que li anaven cara avall. «He corregut tant —ens va dir— perquè he volgut que fossiu vosaltres els primers en saber la nova; veniu, veniu si voleu amb mi, que així us podreu fer càrrec de la veracitat de les meves paraules». El seguïrem, corpresos i entusiasmatats a la vegada; travessàrem carrers i corredossos, s'ens parà el rellotge i a la fi arribàrem a la Plaça del Peix. Allà la nostra mirada ratificà les paraules de l'amic. Grans munts de pedra i adoquins s'havien arreconat a les parets llindants en espera del seu emplaçament definitiu, que no arriba mai.

Ja no ens calia res més; havíem vist els materials amb els quals s'havia de fer la gran obra, i la seva situació ens comminava a acceptar el lloc d'emplaçament, allà on s'havien ajuntat les primeres matèries, màxim quan ja s'ens havia assegurat que l'antic nom de Plaça del Peix serà canviat pel de Plaça de la Pedra Picada.

I que consti que L'ESQUELLOT ha estat el primer periòdic d'Espanya que ha parlat del nou monument.

BUFA

Desitgem als nostres lectors felices
Festes de Nadal i un bon Any Nou

Perfumeria

* Tots els productes
d'aquesta casa es venen
en fraccions de litre *

Gasset

Granollers

Colònies
Quines
Essències
Locions
Brillantines

La Unió Liberal.—En aquest teatre es van representant les obres que tenen els noms corresponents a les lletres de l'abecedari. Fa poc posaren en escena URSS i fa més poc «La mujer de los rayos X» que fou especialment dedicada a la classe mèdica. Pròximament veurem el drama «La Làmpara Z», que ha estat molt celebrat pel seu sà humorisme.

Orfeo Granollerí.—En la simpàtica sala triangular del Pont, continuen amb entusiasme fent-hi obres per fer-la sexagonal. Sabem que el senyor Baró està molt encaixat en el seu paper i que cada dia es guanya xardoroses ovacions. Tant el senyor Mitjà com el senyor Molins en aquestes obres no hi tenen paper, però es creu que més endavant tampoc n'hi tindran.

Majestic.—Que ho fèiem bé ja ho sabíem, però el que mai no hauríem sospitat és que a base d'un tango publicat en L'ESQUELLOT els argentins en fessin la pel·lícula «Llums de Bons Vents». Creiem, però, que no hi havia necessitat de canviar la lletra: la nostra ja estava prou bè. En canvi, els agraïm que hi possessin música, perquè a nosaltres no s'ens havia acudit.

Diumenge passat foren en gran nombre les persones que varen haver d'ésser auxiliades a ca l'Huguet d'intoxicació arsenical per haver-se empassat la pel·lícula «Arsenic Lupin Tasol».

Casino.—L'altre dia la nostra senyora (i de vostès) ens anava a regalar un quilomètric per a anar a Ocata per veure si ens podíem curar aquest maleït reuma que no hi ha manera de treure'ns-el tot i que portem calsetes afelpats i ens toquem cada dia el *trigémimo* amb la barra del portier. Sortosament havíem vist la «Venus Rubia» i començàrem a sospitar que la nostra senyora (i de vostès) ens la volia fregir amb l'empollaire. Sabent el que passaria si acceptàvem el quilomètric no ens hi pensàrem gens i ens en anàrem a Ocata, perquè, senyors, això de que la senyora d'un i de vostès s'en vagi amb un altre no es presenta cada dia i per tant és qüestió d'aprofitar-ho.

Circo Catòlic i Centre Frediani.—Segurament no estranyarà als nostres lectors que posem aquestes dugues societats recreatives en una mateixa gasetilla, ja que la finalitat d'ambdues, com la del Sindicat, és fer riure a la gent.

Del Centre Frediani sols podem dir que hi feia molt frediani i que els periodistes, com que entràvem de franc, ens posaren a primera fila, ens ompliren de terra, ens demanaren el barret per fer jocs de mans i fins un corresponsal d'un diari de Barcelona va haver de rentar els plats per a justificar l'entrada.

La Joventut Artística del «Circo Catòlic», ha estat contractada per a les pròximes festes de Pàsqua per a donar una representació teatral a València, pagant-se les despeses de la butxaca i amb una indemnizació al teatre on han d'actuar, de cinc centes pessetes. No cal dir que l'obra escollida és «Arran l'abim», que tants disgustos ha portat al públic.

Parlant amb En Gari Cooper? No, senyor; amb En Garí sol

Els avenços de la impremta ens permeten avui oferir als nostres lectors la darrera novel·la en l'art d'imprimir. En el quadret del costat sembla que no hi hagi res, veritat? Doncs bé, si teniu la paciència de mullar-lo amb un xic de llimona veureu com als pocs minuts hi apareix la caricatura del nostre bon amic Gari.

Parlar amb en Garí és més difícil del que sembla. Fou necessari que amb aquella fe tan nostrada entressim a ca l'Armengol i fent la cara més celestial possible, demanàssim 3 kilos de bicarbonat i dos litres d'àcid sulfúric per guarir l'estómac d'En Sanz que, pobret, cada dia el té més en condicions per a portar-lo al futur museu de Granollers. Després d'haver-ho demanat cinquanta vegades i de sentir una veu invisible que ens deia: «Què volien? Sóc aquí! Diguin, diguin..», ens donàrem compte que arran del taulell un capet tot bufó ens mirava i amb els bracets feia gestos desmesurats per a cridar la nostra atenció. Ens hi acostàrem i efectivament les nostres temences es compliren. Aquell nas que es passejava damunt del marbre del taulell era el d'en Garí. Ens ajupírem tant com poguérem i en una posició un xic incorrecte, puix que si algú ens veia del carrer es podia creure que estavem fent de... allò, començarem l'entreviu.

—Sóc un alt empleat de la casa i n'estic molt satisfet. El que més m'agrada és fregar el nas pel taulell. Fa olor de tantes coses!

—....?

—Que jo sóc nano? Bé, i què? Ho prefereixo així. No veu que si fos com en Joseph o en Rosàs haurien de pujar els taulells més de dos metres per jo poguer-hi fregar la tarota.

—....?

—Només estic empipat amb en Maynou perquè sempre m'enreda. Em fa creure que cada diumenge vénen directius del Barça per contractar-me i després resulta que no és veritat.

—...?

—El cine? Aï, si jo pogués arribar a ésser una Marlene o una Greta...

—....?

—Casar-me? Sí; aviat. Ja he comprat un bressol.

—....?

—No sigui mai pensat; el bressol és per mi. Hi dormo amb més comoditat.

En arribar en aquest punt de l'entreviu, surt el senyor Armengol, fa anar el nostre heroi a cercar benzina i ens pregunta si ja havem confessat. Davant la nostra negatva ens fa una plàtica *solo para hombres* i res, què voleu fer-hi?, la setmana que vé anem a fer exercicis. *Tira pesado!*, que diria en Font junior.

Teva... meva... i goll...

Plorem, amics; plorem, i que la panadera ens sigui lleu. Es allò que hom diu: Avui per tu, demà per ta tia. Què hi farem?... La nostra pena la desfoguem fent versos, que encara que dolents tenen una bona condició i és que son pèssims.

Verde césped badalonés — Que del amor al arrullo
Fuiste de tu equipo orgullo--Y afrenta del Granollers,
Tranquilo puedes estar —Que los valientes zagueros
Del equipo de los huevos—Juran con rostro altanero
Que todos sus delanteros—Sabrán haceros la paz.

La «paz» o la «pascua»; no ho hem entès bé. Tant si és d'una manera com de l'altra, hem pres precaucions i en el món ja hi ha un poeta menys. Era el seu desitj Tant com li agradaven els cargols amb suc!

L'herba del camp del país de la sardina va pujar al cap dels nostres jugadors. A la més petita trompada s'hi ajeien i no els feien aixecar ni amb fums de sabatots. No som desconfiats; però creiem que el Granollers els paga prou bé perquè puguin sortir al camp ben menjats i ben beguts.

En Mateu, tot fent el salt que últimament ha posat de moda, que es diu el *salt del rap quan fuig*, va deixar-se (?) encolomar tres cacaus en tres minuts. L'home volia protestar perquè es creia que el Badalona jugava amb tres pilotes a la vegada. No s'en podia avenir

El senyor Bofill va preguntar-li a En Mauri si eren vàlids els gols que es feien en l'interval d'un minut. No sabem què va contestar En Mauri, però ens ho figurem.

Hi ha qui diu que l'auto d'en Terrades es va perdre. Nosaltres sabem que no. El que va passar fou que un mal intencionat va canviar la ciutat de Manresa del seu lloc, tirant-la un xic cap a la dreta i per això no la trobaven. Com si no sapiguéssim ortografia nosaltres!

A les dotze quaranta nou segons, segons el rellotge del Maño, sortien cap el país de Sant Ignasi. Tot l'equip granollerí el componien quatre jugadors, quatre.

Sortosament, a l'arc de Triomf de la capitat pujaren en Mateu, Gallofré, Lladó, Sala, Rifé, Carmona i Lluch i a Sabadell l'Argemí. Recordem que l'equip es nomena Granollers S. C.

L'auto d'en Terrades es veu que encara és jove. Els seus quaranta cavalls encara deuen ésser de feta i es posaren a jugar a *cueit* al voltant de les muntanyes de

FRANCESC ABELLÓ

Recader de Granollers a Barcelona i retorn

Dos viatges diaris

Granollers
Doctor Robert, 3
Alfons IV (Whison), 69
Condesioble Portugal, 20

Barcelona
Tantarantana, 8
Telèfon 10792
Sra. Eugènia, 14 (Gràcia)

Montserrat. Al menys hi donaren deu voltes cercant la carretera de Can Torba.

Es el que deia en Carmona: Mira, juguen als caballeros. Olé! Olé!

En Sanz, va dormir tot el viatge com un liró. Sols va despertar-se quan va sentir olor de formatge. El nostre home, com que no havia dinat, així que va obrir els ulls el primer que digué fou: «Pan! Pan! Dadme pan». La seva desilusió fou gran. Es tractava dels peus d'en Rifé, que es canviava les sabates.

Com que dúiem tan retràs i era gairebé impossible arribar al camp amb el temps suficient per a canviar-se de roba, el canvi es féu dintre mateix de l'autobús. Fillets de Déu, si arriben a venir amb nosaltres les nenes del basquet! No vui ni pensar-hi.

A les quatre, trenta quatre minuts, quatre segons i quatre dècimes, d'aquelles que es reparteixen avui, diada de Nadal, i quan l'àrbitre senyor Grau anava a tocar el pito donant la victòria al Manresa per incomparència del Granollers, aterritzaren al camp tretze zepelins més blancs que les dents d'en Ramón Garrell. Aquests zepelins eren els nostres jugadors i les dents d'en Ramón Garrell són les dents d'en Ramon Garrell. Es guanyaren una ovació (no les dents, els jugadors) per l'originalitat en l'entrada.

Diumenge passat ens visità l'equip de Can Prim. Tots els jugadors menjaven avellanes i tiraven les esciòfies al camp amb la pèrfida intenció de fer relliscar els nostres. El partit fou més insípit que tenir relacions amb una dona de quaranta cinc anys. En Lluch va fer un gol tot mirant a la banda dreta de la porta, però xutant a l'esquerra. Es clar, va enganyar el porter i l'àrbitre; sense tenir en compte aquest detall, va donar-lo per vàlid. Després en Sanz, tot fent la ballarina en marcà dos més sense pena ni glòria.

Acabat el partit, en Xiol, feu posar en fila tots els jugadors i després d'un discurs emocionant parlant dels humils i de la caseta i l'hortet, els emmedallà. El gran Manolo, que ha vist en el cine que després de l'enmedallament s'els hi fa un petó a cada galta de la cara, va encarregar-se d'aquesta operació.

Avui, diumenge, encara es neteja els llavis amb sal-fumant.

Quan li tocà el torn a en Rifé, en Xiol passava de llarg sense posar-li la medalleta. Comprenem el descuit; l'amic Rifé sempre en va tan ple, que una més quina falta li feia?

Els nostres equippers, un cop fet el repartiment sem-

blaven els nens dels *Hermanos* quan els donen la medalla de *Honor al mérito*. Saltaven i s'enjogassaven com aquelles criatures, amb l'única diferència que tots i cada un d'ells només pensaven quant els en donarien en una casa d'empenyos. Creiem que més de cinc o sis duros no els treuran pas.

CLASSIFICACIÓ

Equip del País dels Ous	10 (1)
» de la Immortal Ciutat	11
» dels caps més grossos del món	9
» de la Sardina de la Costa	8
» dels Santets de Sans	7
» de Sant Ignasi de Loyola	5
» del «Industrioso» Sant Martí	2
» de can Prim	2

(1) Com que els de Girona també ho fan, ens posarem al davant. No volem ésser menys; i qui va davant, va davant.

Avui els minyons del Ripollet ens visitaran amistosament. *Al tanto* amb les cames, xicots del Granollers, car els ripollencs són de pronòstic. I diumenge que vé els «industriosos» de Sant Martí els passarem per la pedra de l'encant amb aquella elegància que abillem.

L'AIGUADER

LOS PREVISORES DEL PORVENIR

Associats 500,000 : A Catalunya, 16,000 : A Granollers, 150
Capital: 150.000,000 de pessetes

Representant a Granollers: FRANCESC PORTA : Prim, 31

SENYOR DON PINTOR ALBARRANCH.—Fixeu-vos que en aquest número no parlem de vos.

BRUGAROLAS.—Fixeu-vos que tampoc en parlem.

CENT HOMES.—Fixeu-vos que...

E. CAMILLO MUSTARÓS.—Publiquem el seu Ban. Ho feu força bé. Envieu més coses; però no sense consultar la nova secció de «La Gralla».

SALVADOR PORTA—No podem tenir en compte el seu oferiment. Si fés vosté la secció de «A la pedra de l'encant diuen», tot seria mentida.

Imp. Garrell : Clavé, 25 : Telèfon 23 : Granollers

Assegurances en tots els rams

Jacint Mayol

Prim, 12

Telèfon 202

HORA OFICIAL DEL COMERÇI DE LA INDÚSTRIA

Carles Sanz

Representant

té el gust d'oferir als socis i no socis del Granollers S. C. gran assortit en **Relotges** de totes marques, **Joieria** de tota mena i **Bisuteria** de qualitat extra garantida
PREUS DE FÀBRICA

S'adobcn tota classe de RELLOTGES i JOIES
Demanan a CARLES SANZ : Hotel Europa : Granollers

Les Novetats

Camiseria i Corbateria

Clavé, 8

Granollers

Anís

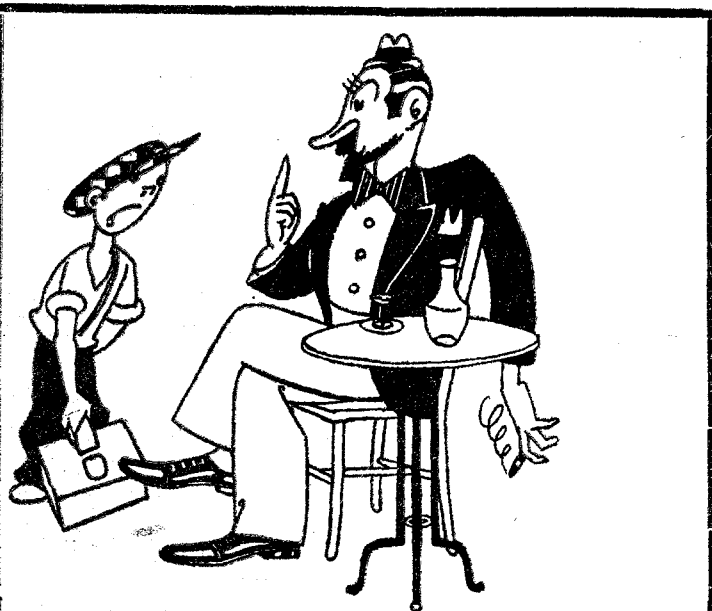
Picanyol

Es el millor

Francesc Ventura
Granollers

FRANCESC BALET

FABRICA DE TEIXITS

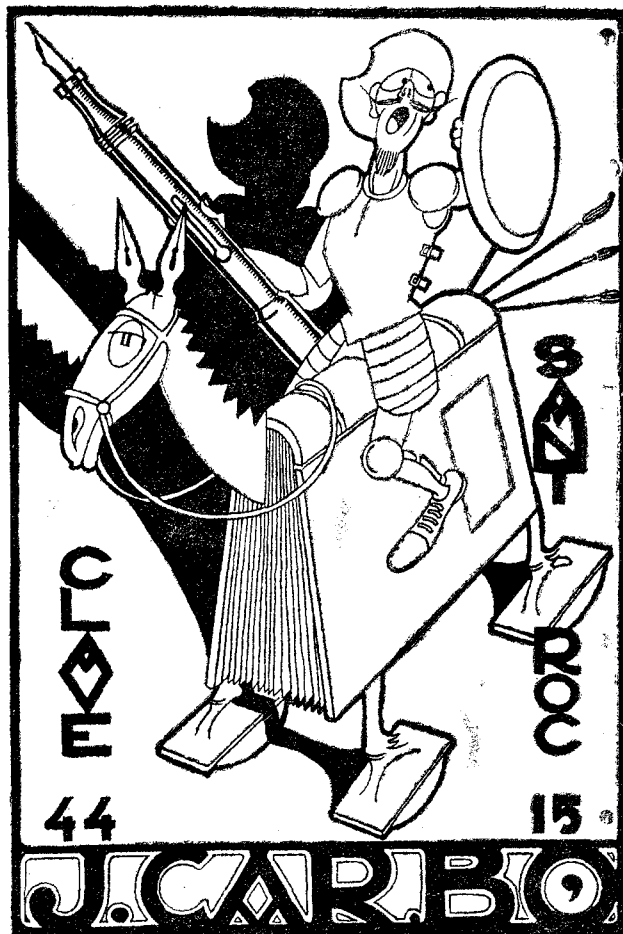
—Què? «Llímpio» les sabates, senyor?
—No; perquè les sabates de Can Riera són les millors
i no cal netejar-les.

...I recordi-ho bé:

TRACTOR ●
TRACTOR és el millor calçat
TRACTOR per a obrers i per a nens

Sabateria Esteve Riera

Clavé, 15 : Granollers

KONFITERIA I PASTISSERIA

LLUIS DR ROBERT

TIRVIÓ 11-13 TELEFON 1

A PALMA BAR

LYBRIFICANTS "AGUILA AVTOLEO"

VDA DE M. BRUGAROLAS

BARCELONA

AGENT PER A GRANOLLERS I COMARCA

pere iolerier

from L'Esquellot

P. REPUBLICA, 27. GRANOLLERS

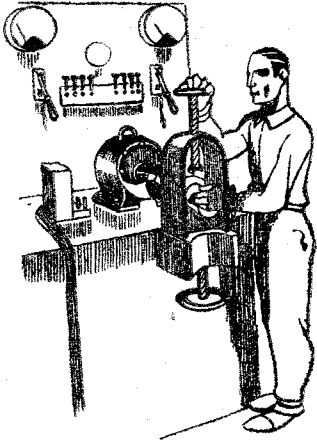
ESQUILLOT

TRIP. I. L'ESQUELLOT

Garatge Baulenas

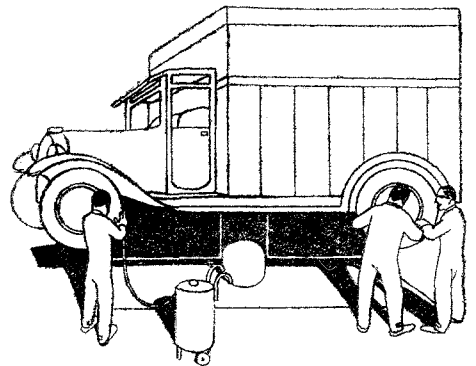

El més important

Reparacions Mecàniques i Elèctriques
de l'Automòbil

Servei tècnic i pràctic
dirigit i executat pels
mateixos propietaris,
procedents de fà-
briques d'automòbils

Pràctica
Perfecció
Rapidesa
en el productor...

Es tradueixen en

Estalvi
per al client

Recauxutatge i Vulcanització diària
Engrassament a pressió: Rentat d'autos des de 2 ptes.
Pintura al Vernís i a la Nítro-celulosa
Distribuïts aquests treballs en seccions independents

Carroceries ● Planxisteria ● Tapisseria

Prim, 174 ◆ **Granollers** ◆ **Telèfon 86**

